

PARROQUIES@RENYNS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

I MAIG 2020 - DIVENDRES III DE PASQUA / A - NÚM. 39

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Ac 9, 1-20

Aquest home
és el meu instrument preferit
per fer conèixer
el meu nom als pagans

· Salm responsorial
Sl 116

R. Aneu, anuncieu l'evangeli
per tot el món

· Evangeli
Mt 13, 54-58
No és el fill del fuster?

SANTORAL

Sant Josep Obrer
Sant Jeremies, profeta
Sant Segimon
Sant Aniol

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Joan Collet Llavina
Rosa Ribot Murgadella
Joaquim Viader Grèbol
Joan Recolons Bigorra
Maria Cucurull Colomer
Xavier Colomer Matas

- Agraïment:

Als responsables dels serveis
religiosos als hospitals

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, avui primer de maig, si no estiguéssim confinats, veuríem els nostres carrers plens de manifestacions reclamant millors drets pels treballadors. I és una llàstima que cada any hi hagi aquestes manifestacions, perquè vol dir que no s'arriben mai a tenir unes bones condicions. Una reivindicació que és social, és cert, però que també pertany a la lluita de l'Església que ha modelat un pensament propi preciós amb el que s'ha anomenat la Doctrina Social de l'Església i que té alguns principis fonamentals, entre ells:

1. *La dignitat de la persona humana*, que es basa en el fet que ha estat creada a imatge i semblança de Déu.
2. *El Bé Comú*, o sigui, l'obligació de vetllar perquè tots els béns arribin a tothom i ningú quedi exclòs.
3. *El principi de la subsidiarietat* que ha de servir per preservar les agrupacions humanes (família, associacions, grups...), per evitar les ingerències d'instàncies superiors que podrien anorrear la llibertat de l'individu. Evidentment n'hi ha d'altres però si es respectessin aquests tres principis, la vida seria molt més fàcil per a tothom.

Un dels últims grans exponents d'aquesta doctrina social la trobem en el Papa Francesc, que ha escrit, en els n.ºs 53 i 192 de *Alegria de l'Evangeli*, el següent: «Hem de dir no a una economia de l'exclusió i la desigualtat. Aquesta economia mata. No pot ser que no sigui notícia que mor de fred un ancià abandonat i sí que ho sigui una caiguda de dos punts a la borsa. Això és exclusió. No es pot tolerar més que es llenci menjar quan hi ha gent que passa fam. Això és desigualtat. Hi ha grans masses de la població excloses i marginades: sense treball, sense horitzons, sense sortida. Es considera l'ésser humà en si mateix com un bé de consum, que es pot usar i després llençar, en una cultura del «descart» on ja no es tracta només de l'explotació, sinó de l'exclusió de la societat en la qual es viu. Els exclosos no són «explotats» sinó «sobrants». Si volem canviar aquesta situació, com a cristians, hem de fer sentir la nostra veu. I això implica educació, accés a l'atenció de la salut i especialment treball, perquè en el treball lliure, creatiu, participatiu i solidari, l'ésser humà expressa i acreix la dignitat de la seva vida. El salari just permet l'accés adequat als altres béns que estan destinats a l'ús comú.»

Déu n'hi do. Pensem-hi.

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Mt 13, 54-58)

En aquell temps, Jesús arribà al seu poble i instruïa la gent a la sinagoga. Ells se n'estranyaven i deien: «D'on li vénen, aquesta saviesa i aquests miracles que fa? ¿No és el fill del fuster? La seva mare, ¿no és aquella que es diu Maria? D'on li ve, tot això?». I no eren capaços d'acceptar-lo. Jesús els digué: «Un profeta només és menyspreat al seu poble i a casa seva». I no va fer allí gaires miracles, perquè ells no tenien fe.

COMENTARI

Avui la litúrgia ens proposa fer memòria de Sant Josep obrer, i per això hem llegit aquest evangeli on apareix una referència a Josep quan es diu de Jesús: «No és el fill del fuster?». Una expressió pejorativa que vol dir: «És que un fuster pot parlar amb tanta saviesa?», i que mostra, ja d'entrada, tots els prejudicis que tenien la gent que vivien amb Jesús. Prejudicis que, moltes vegades, també tenim nosaltres quan diem d'algú que ens ha dit una veritat: «Qui es pensa que és? Que no coneixem el seu passat, la seva història?». Però el que també sorprèn, d'aquesta afirmació, és que la fan la gent que havien viscut amb Jesús, i que havien estat incapaços de reconèixer-lo en tota la seva profunditat. No ens pot passar també a nosaltres, cristians? Vivim amb Jesús, compartim amb ell, el citem... però: El coneixem?